

дѣ свѣтъ премного отдалеченъ, косто посочить скрыто на двонца отъ человѣцы те си. И тронца та видоха го, чи ся движи като да ся относове отъ мѣсто на мѣсто. Мало слѣдъ полунощје то ся послуша радостотворенъ гласъ отъ Пинта, Суша! Суша! обаче, понеже тѣлко пути си измамника отъ таквыя явленства, сега станаха таквыя человѣцы, кон то едвамъ вѣруваха, а пакъ бѣха нестерпѣливи, и чаваха кога да осамни. Той часъ като осамна ся разнесоха страхове те нивъ, и сомнѣнія та нивъ. Видоха островъ (кого то Коломбъ наименова Сантъ Салвадоръ, то е по нашему языку Святый Спаситель около двѣ левги камъ сѣверъ, коравни те, и раззеленени те ниви, и поляни, отъ древета добросѣякави, и кон то ся напояваха отъ многочисленны бары представляваха предъ тѣхъ весма увеселително зрѣніе.

Пинтини те путницы, той часъ началася да отдавать еъ Богу благодарны пѣнія, съ тѣхъ ся соединиха, и другите путницы другихъ ворабъ, и ронеха отъ радостъ та нивъ неутѣшныи слези, и останаха ужастни за велико то нивно откровеніе. Като отдадоха вседержавнѣйшему Богу благодарзумненный имъ долгъ, исправиха правда та и изчалинка нивъ. Издавахъ са предъ Коломбои те права, и съ слезы шедоха отъ него прощеніе, и му ся премолниха да ги прости за нивно то нещѣжество, и смѣлность, кон то бѣха причинили на него толко неповоствоіе, и толко пути бѣше възбранилъ совершеніе то, ивряднаго своего на-